

Αν. Καλλιτσάντσης, Ελλάκτωρ: Καθίζηση κατά 59% στις δημόσιες και ιδιωτικές επενδύσεις από το 2008 μέχρι σήμερα

2019/07/17 09:32 στην κατηγορία ΑΥΤΟ/ΔΡΟΜΟΙ

Για «ποσοστό που σοκάρει» στη συρρίκνωση των δημόσιων και ιδιωτικών επενδύσεων στην Ελλάδα τα τελευταία χρόνια μίλησε, από το βήμα του συνεδρίου του Economist, ο διευθύνων σύμβουλος του ομίλου Ελλάκτωρ, Αναστάσιος Καλλιτσάντσης, υπογραμμίζοντας ότι αυτές μειώθηκαν κατά 59% από το 2008 έως σήμερα.

Μάλιστα, χρησιμοποίησε το παράδειγμα της κυβέρνησης Ομπάμα, η οποία, όταν οι ΗΠΑ ήρθαν αντιμέτωπες με την ύφεση, ανακοίνωσε ένα τεράστιο πρόγραμμα έργων υποδομής.

Αντίθετα, στην Ελλάδα, τόνισε ο κ. Καλλιτσάντσης, **οι κυβερνήσεις περικόπτουν διαρκώς το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων**, προκειμένου να «βγουν» τα υπερπλεονάσματα.

Σύμφωνα με στοιχεία του IOBE, τα οποία παρέθεσε ο κ. Καλλιτσάντσης, **κάθε 1 ευρώ που δαπανάται για έργα αυξάνει το ΑΕΠ κατά 1,8 ευρώ**, υποστηρίζοντας ότι κάθε επένδυση σε έργα φέρνει θετικά αποτελέσματα από την πρώτη ημέρα.

Παράλληλα, υπογράμμισε την ανάγκη το ελληνικό κράτος να «αναστήσει» το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων και δίπλα σε αυτό, να προσελκυσθούν χρήματα από τον ιδιωτικό τομέα και από τις ευρωπαϊκές αναπτυξιακές τράπεζες, ώστε να υπάρξει η μέγιστη δυνατή μόχλευση.

Τέλος, ο κ. Καλλιτσάντσης αναφέρθηκε στο κλίμα απόλυτης δυσπιστίας που εξέπεμπε η ελληνική πολιτεία με τις παλινωδίες στην περίπτωση του Ελληνικού, όπως υποστήριξε, καθώς και στην ανάγκη οι ελληνικές επιχειρήσεις που στάθηκαν όρθιες στην κρίση να βρουν την πολιτεία δίπλα τους και όχι απέναντί τους.

Ολόκληρη η ομιλία του κ. Καλλιτσάντση έχει ως εξής:

Άκουσα με προσοχή την τοποθέτηση του υφυπουργού Ανάπτυξης αρμόδιου για τις Επενδύσεις και τις Συμπράξεις Δημοσίου και Ιδιωτικού Τομέα, κ. Τσακίρη, και του Γενικού Γραμματέα Ιδιωτικών Επενδύσεων και ΣΔΙΤ, κυρίου Ματζούφα.

Αναμφίβολα είναι μία αισιόδοξη νότα, μετά από τόσα χρόνια που ηχούσε το «ρέκβιεμ» της ανάπτυξης.

Γιατί πώς αλλιώς μπορεί να χαρακτηριστεί η καθίζηση κατά 59% των Δημοσίων και Ιδιωτικών Επενδύσεων από το 2008 έως σήμερα;

Το ποσοστό σοκάρει, ωστόσο, συνήθως παραβλέπεται, καθώς τα φώτα πέφτουν στη συρρίκνωση του ΑΕΠ κατά 24% την αντίστοιχη περίοδο.

Αυτό από μόνο του δείχνει πως δεν είχε γίνει αντιληπτό τι είναι αυτό που παράγει ΑΕΠ και άρα ποια είναι η προϋπόθεση για να υπάρχει ανάπτυξη.

Όταν οι ΗΠΑ βρέθηκαν αντιμέτωπες με την ύφεση, ο τότε νεοεκλεγείς Πρόεδρος Ομπάμα, ανακοίνωσε ένα πακέτο έργων υποδομής ύψους πολλών δισεκατομμυρίων δολαρίων.

Αντίθετα στην Ελλάδα, οι κυβερνήσεις περικόπτουν διαρκώς το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων.

Στη χώρα μας, δυστυχώς, πιστεύαμε πως εκμηδενίζοντας το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, για να χτίσουμε υπερπλεονάσματα και να μοιράσουμε στη συνέχεια 50 ευρώ σε συνταξιούχους προεκλογικά, τονώνουμε την οικονομία.

Επιτέλους, σήμερα είναι πολλοί αυτοί που καταλαβαίνουν ότι τα 50 ευρώ δεν γεννούν δουλειές, δεν πληρώνουν ασφαλιστικές εισφορές, ούτε δημιουργούν σύγχρονες υποδομές.

Οι επενδύσεις είναι αυτές που αναπτύσσουν την οικονομία.

Θα έρθουν και τα 50 ευρώ αλλά και αρκετά περισσότερα. Θα έρθουν όμως, μόνον αν αυξηθεί το ΑΕΠ, αν υπάρχει ανάπτυξη.

Το IOBE έχει μετρήσει ότι:

- Κάθε ευρώ που δαπανάται για έργα αυξάνει το ΑΕΠ κατά 1,8 ευρώ.
- Κάθε 1 εκατ. ευρώ δαπάνης για κατασκευαστικά έργα δημιουργεί ή διατηρεί 44,5 θέσεις εργασίας.
- Κάθε θέση εργασίας στις Κατασκευές συνδέεται με επιπλέον 1,5 θέσεις εργασίας σε άλλους κλάδους.

Και όμως μέχρι σήμερα οι Δημόσιες Επενδύσεις υπήρξαν το μέγα θύμα των πρωτογενών πλεονασμάτων.

Οποιαδήποτε επένδυση σε έργα, φέρνει θετικά αποτελέσματα από την πρώτη ημέρα: είτε πρόκειται για νέα έργα, είτε για αναβάθμιση των υποδομών που υπάρχουν, είτε

μιλάμε για επενδύσεις στο βιομηχανικό κλάδο για την κατασκευή ενός νέου εργοστασίου, είτε στον κλάδο της ενέργειας, είτε στον κλάδο των ακινήτων για γραφεία ή εμπορικά κέντρα, είτε στον τουρισμό για ξενοδοχειακές μονάδες, είτε στις υποδομές για δρόμους, λιμάνια, αεροδρόμια, η πολλαπλασιαστική αξία του κατασκευαστικού κλάδου μετρά από την πρώτη ημέρα.

Δημιουργούνται δουλειές κρατώντας Έλληνες με καλές σπουδές στη χώρα τους.

Πληρώνονται εισφορές στα ασφαλιστικά ταμεία και φόροι στο ελληνικό δημόσιο.

Αγοράζονται υλικά που παράγονται στη χώρα: τσιμέντο, αλουμίνιο, σίδηρο, αδρανή, καύσιμα, κ.λπ.

Βέβαια το ελληνικό δημόσιο δεν έχει πια τη δυνατότητα να αναστήσει δραστικά το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων λόγω των δεσμευτικών πλεονασμάτων.

Τι πρέπει να κάνει για να πολλαπλασιάσει έστω και τα ελάχιστα χρήματα που διαθέτει;

Να φροντίσει ώστε να δημιουργείται η μέγιστη δυνατή μόχλευση, δηλαδή Σύμπραξη Δημοσίου και Ιδιωτικού τομέα.

Τα 2 ευρώ που διαθέτει πλέον το ελληνικό δημόσιο πρέπει να προστεθούν στα 3 ευρώ που διαθέτει ο ιδιώτης και στα 5 ευρώ που βάζει μία αναπτυξιακή τράπεζα όπως η EIB ή EBRD, για να υλοποιήσουν μία επένδυση των 10 ευρώ, όχι μόνον των 2 ευρώ.

Αυτή είναι η απόλυτη προτεραιότητα.

Τα ΣΔΙΤ για τη διαχείριση απορριμμάτων πάγωσαν, τα τελευταία χρόνια. Ο λόγος φυσικά ήταν το μεγαλύτερο πολιτικό όφελος που έχεις, όταν μοιράζεις χρήματα στους δήμους για να τα διαχειρίζονται ανεξέλεγκτα και να συντηρούν παράνομες χωματερές.

Κι ας συνεχίζουν οι Έλληνες φορολογούμενοι να πληρώνουν τα πρόστιμα που μας επιβάλλει η Ε.Ε. για τις χωματερές.

Προτεραιότητα λοιπόν είναι οι επενδύσεις με προσέλκυση ιδιωτικών και ξένων κεφαλαίων καθώς και Ευρωπαϊκών κονδυλίων με την στήριξη των Ευρωπαϊκών Αναπτυξιακών Τραπεζών και του Διεθνούς Χρηματοπιστωτικού Συστήματος.

Το σήμα όμως που εκπέμπει η Ελληνική Πολιτεία οδηγεί ακριβώς στο αντίθετο. Και αυτό ίσχυε σίγουρα μέχρι χθες.

Κλίμα απόλυτης δυσπιστίας, με συνεχείς παλινωδίες όπως στην περίπτωση του Ελληνικού, ή μονομερείς παρεμβάσεις για αναστολή ή ακύρωση νόμιμων

αδειοδοτήσεων που η ίδια η Πολιτεία εξέδωσε, ή και με μονομερείς παρεμβάσεις σε συμβάσεις που κυρώθηκαν από τη Βουλή.

Ποιος θα ρισκάρει μια επένδυση σε ένα τέτοιο περιβάλλον;

Οι ελάχιστες μεγάλες ελληνικές επιχειρήσεις, που σταθήκαμε όρθιες μέσα στην κρίση, που κρατήσαμε χιλιάδες θέσεις εργασίας και που συνεχίζουμε να επενδύουμε σε αυτή τη χώρα, πρέπει επιτέλους να δούμε μια πολιτεία που στέκεται δίπλα μας κι όχι απέναντι.

Το έχουμε δει να γίνεται σε όλες σχεδόν τις χώρες της Ευρώπης, στη Γαλλία με τις κατασκευές και την αεροπορική βιομηχανία, στην Ισπανία με τις κατασκευές και την ενέργεια, στην Γερμανία ιδιαίτερα με την αυτοκινητοβιομηχανία αλλά και με τη βιομηχανία γενικότερα.

Άλλωστε δεν πρέπει να ξεχνάμε πως οι μεγάλες Ελληνικές επιχειρήσεις έχουν σε μεγάλο ποσοστό ως μετόχους, ξένα επενδυτικά funds που ουσιαστικά διαμορφώνουν το διεθνές κλίμα.

Στην ΕΛΛΑΚΤΩΡ πριν από ένα χρόνο ξεκινήσαμε μια κοσμογονική αλλαγή, πρωτόγνωρη για τα ελληνικά δεδομένα, μέσα από ένα proxy fight. Μέσα από βαθιές αλλαγές προχωρούμε στη δημιουργία της ΕΛΛΑΚΤΩΡ του 21^{ου} αιώνα, με στόχο να την μετατρέψουμε σε ένα πόλο προσέλκυσης διεθνών κεφαλαίων για αναπτυξιακές επενδύσεις, σε όλους τους τομείς των υποδομών, αλλά και στην ενέργεια, στις παραχωρήσεις, στη διαχείριση αποβλήτων, στη λειτουργία και συντήρηση μεγάλων έργων.

Η θεματολογία αυτού του panel περιλαμβάνει το «Promoting Greece abroad». Θα ήθελα να προσθέσω άλλο ένα θέμα για τη συζήτηση «Creating the ecosystem to attract foreign investment in Greece».

Αυτή τουλάχιστον είναι η δική μου φιλοδοξία.